

Nước Mỹ Đang Vào Thu

Đã một nửa nước Mỹ, mùa Thu đã rõ ràng: Lá phong đã nhuộm vàng, chờ gió mạnh rụng hết...

Còn nửa nước chưa biết / chừng nào mới vào Thu...chỉ thấy trời âm u và sương mù chiều, sớm!

Không còn ngày nào muộn / để mùa Hè luyến lưu...Không có ai thương yêu / mùa Hè vì nóng quá!

Chỉ có dịch hễ hải / chưa chịu bỏ con người / dịch lan như đi chơi / còn con người đi trốn!

Nhiều Tiểu Bang mưa giỡn / trên mặt đường thênh thang. Xe chạy như xếp hàng, gọn gàng và thông thả!

Không máy bay...chuyện lạ, hai năm đá hóa thường. Chỉ bay khi "khẩn trương", chờ hàng không chở khách...

Không ai phải ì ạch / vắc mùa Thu trên vai / kéo hành lý bằng tay / mà thay bằng...đứng ngó!

Sân mùa Thu sắp gió...

Lá mùa Thu sắp bay...

Nửa nước Mỹ sắp đầy / cả nước Mỹ cái lạnh!

Nghĩ mùa Thu lóng lánh / từng giọt mưa, mà yêu!

Nghĩ ai đó diễm kiều / đứng bên hiên chớp mắt...

*(Khẩu trang che nửa mặt, không thấy được môi hồng,
vẫn thấy tóc bồng bồng...đủ cho bài thơ mới!)*

Trần Vấn Lệ